

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

20.5.2008

B6-0244/2008 }
B6-0245/2008 }
B6-00246/2008 }
B6-00247/2008 }
B6-00248/2008 }
B6-0249/2008 } RC1

YHTEINEN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 103 artiklan 4 kohdan mukaisesti

- Geoffrey Van Orden, Hartmut Nassauer, Urszula Gacek, Laima Liucija Andrikienė, Colm Burke ja Thomas Mann PPE-DE-ryhmän puolesta
- Pasqualina Napoletano, Glenys Kinnock, Giovanna Corda, Thijs Berman ja Ana Maria Gomes PSE-ryhmän puolesta
- Thierry Cornillet, Marielle De Sarnez ja Elizabeth Lynne ALDE-ryhmän puolesta
- Frithjof Schmidt, Hélène Flautre, Margrete Auken, Raül Romeva i Rueda, Angelika Beer, Alyn Smith, Bart Staes ja Daniel Cohn-Bendit Verts/ALE-ryhmän puolesta
- Adam Bielan, Hanna Foltyn-Kubicka, Mieczysław Edmund Janowski, Ryszard Czarnecki ja Gintaras Didžiokas UEN-ryhmän puolesta
- Roberto Musacchio GUE/NGL-ryhmän puolesta

joka korvaa seuraavat poliittisten ryhmien jättämät päätöslauselmaesitykset:

- PSE (B6-0244/2008)
- PPE-DE (B6-0245/2008)
- Verts/ALE (B6-00246/2008)
- UEN (B6-00247/2008)
- GUE/NGL (B6-00248/2008)
- ALDE (B6-0249/2008)

Myanmarin traagisesta tilanteesta

RC\724674FI.doc

PE407.438v01-00}
PE407.439v01-00}
PE407.440v01-00}
PE407.441v01-00}
PE407.442v01-00}
PE407.443v01-00} RC1

Euroopan parlamentin päätöslauselma Myanmarin traagisesta tilanteesta

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Myanmarista,
 - ottaa huomioon yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston ylimääräisessä kokouksessa 13. toukokuuta hyväksytyt päätelmät Myanmarin humanitaarisesta tilanteesta,
 - ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 24. lokakuuta 2005 antaman maailman huippukokouksen tulosta koskeneen päätöslauselman 60/1, jonka 139 kohdassa käsiteltiin mahdollisuutta ryhtyä kollektiivisiin yhteisiin toimiin sellaisia valtioita vastaan, joiden kansalliset viranomaiset eivät selvästi suojele väestöä kansanmurhalta, sotarikoksilta, etnisiltä puhdistuksilta ja ihmisyyttä vastaan tehtäviltä rikoksilta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että 2. ja 3. toukokuuta 2008 pyörremyrsky Nargis koetteli pahoin Myanmarin eteläisiä alueita, maan tärkeintä kaupunkia Rangoonia sekä Irrawaddyn suiston aluetta, missä asuu lähes puolet Myanmarin väestöstä,
- B. toteaa, että Myanmarin valtion tiedotusvälineet ovat tähän mennessä ilmoittaneet 77 738 kuolleesta ja 55 917 kadonneesta, kun taas riippumattomat tarkkailijat ja kansainväliset avustusjärjestöt arvioivat kuolonuhrien määräksi vähintään 100 000; toteaa, että YK:n arvioiden mukaan katastrofi on koskettanut suoraan 1,6–2,5 miljoonaa ihmistä, jotka tarvitsevat pikaista apua,
- C. toteaa, että valtaa pitävä valtion rauhan ja kehityksen neuvosto jätti huomiotta varoitukset ja toimi todella hitaasti hätätilanteeseen reagoinnissa ja ulkomaisen avun hyväksymisessä; toteaa, että se on tähän mennessä sallinut vain hyvin rajoitetusti kansainvälisen humanitaarisen avun toimittamista maahan vaatien, että armeijan on hoidettava avun jakaminen, ja se on viivytellyt viisumien myöntämisessä YK:lle ja muille katastrofiavun ja logistiikan asiantuntijoille,
- D. muistuttaa humanitaarisen oikeuden vaativan, että humanitaarisen avun antamisen on oltava neutraalia ja riippumatonta,
- E. toteaa, että junta järjesti kansanäänestyksen 10. toukokuuta huolimatta kymmenien tuhansien ihmisten ahdingosta heidän jouduttuaan tuhoisan pyörremyrskyn uhreiksi poikkeuksena pahiten kärsineet alueet, joilla kansanäänestys lykättiin toukokuun 24. päivään huolimatta siitä, että humanitaarisista kysymyksistä vastaava YK:n apulaispääsihteeri vaati äänestyksen peruuttamista tai lykkäämistä,
- F. toteaa, että Myanmarin hallitus on estänyt kansainvälisen avun antamista jättäen täysin huomiotta sen, että puhtaan veden, ruoan ja lääketieteellisen hoidon puute aiheuttaa todennäköisesti tartuntatauteja, jotka lisäävät uhrien määrää merkittävästi,

RC\724674FI.doc

PE407.438v01-00}
PE407.439v01-00}
PE407.440v01-00}
PE407.441v01-00}
PE407.442v01-00}
PE407.443v01-00} RC1

- G. toteaa, että etniset vähemmistöt ja etenkin karen-väestö, joka on jo kärsinyt kohtuuttomasta syrjinnästä ja puutteesta, ovat kärsineet pahoin suistoalueella,
- H. toteaa, että humanitaarisen avun tarjoamisen toimintaympäristöä rajoittivat jo merkittävästi Myanmarin hallituksen helmikuussa 2006 julkistamat uudet suuntaviivat, jotka johtivat ulkomaisen henkilöstön monimutkaisiin matkustus- ja valvontamenettelyihin,
- I. toteaa, että kaksi päivää pyörremyrskyn jälkeen komissio osoitti 2 miljoonaa euroa katastrofialueen eloonjääneiden perustarpeiden turvaamiseen; toteaa, että EU:n lupaama apu on tällä hetkellä 17 miljoonaa euroa, ja se voi kohota yli 30 miljoonaan, jos Myanmarin johto vain sallii kansainvälisen avun,
- J. toteaa, että EU:n kehitysyhteistyökomissaarilta evättiin pääsy pahimmin kärsineille alueille, ja hänen pyyntönsä saada avustustyöntekijöille parempi pääsy Irrawaddyn suistoon on jätetty huomiotta,
- K. toteaa, että monet hallitukset Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallituksen mukaan lukien ovat kehottaneet noudattamaan Myanmarin tapauksessa "suojelun velvoitteen" periaatetta, jonka YK on ottanut käyttöön kansanmurhien ja ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten uhrien pelastamiseksi,
1. tuomitsee voimakkaasti Myanmarin viranomaisten aivan liian hitaan reagoinnin tähän vakavaan humanitaariseen kriisiin, kun viranomaiset ovat asettaneet oman asemansa säilyttämisen maan kansalaisten henkiinjäämistä tärkeämmälle sijalle;
 2. kehottaa Myanmarin hallitusta erittäin painokkaasti asettamaan maan kansalaisten hengen etusijalle ja avaamaan pyörremyrskystä kärsineet alueet kansainvälisille humanitaarisen avun toimille, myöntämään välittömästi viisumeja avustustyöntekijöille, antamaan YK:lle ja kansainvälisille humanitaarisille järjestöille luvan jakaa apua suoraan sitä tarvitseville ja sallimaan lähimaille avun jakamisen ilmasta ja meritse uhreille, joita ei voida tavoittaa nopeasti millään muilla keinoin;
 3. pahoittelee hallituksen vääristyneitä prioriteetteja sen järjestäessä niin kutsutun kansanäänestyksen näennäisestä perustuslaista ja tuomitsee epätodennäköisen tuloksen hetkellä, jolloin suuri osa maasta on kokenut tuhoa ja miljoonat kärsivät luonnonkatastrofista, jonka on osuvasti sanottu muuttuneen ihmisen aiheuttamaksi katastrofiksi;
 4. toistaa, ettei kansankunnan itsemääräämisoikeutta voida asettaa maan kansan ihmisoikeuksien edelle, kuten todetaan "suojelun velvollisuutta" koskevassa YK:n periaatteessa; kehottaa YK:n turvallisuusneuvoston puheenjohtajana toukokuussa toimivan Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta ryhtymään pikaisesti toimiin Myanmarin tilanteen saamiseksi turvallisuusneuvoston asialistalle, ja kehottaa turvallisuusneuvostoa tutkimaan, voidaanko avustustoimitukset Myanmariin hyväksyä myös ilman Myanmarin sotilasjuntan suostumusta;

5. pitää myönteisenä ASEANin, Intian ja Kiinan Singaporessa 19. toukokuuta 2008 pitämässä huippukokouksessa saavutettua sopimusta, jonka mukaan Kaakkois-Aasian valtioiden järjestö voi koordinoida kansainvälisiä avustustoimia, ja pitää samoin myönteisenä päätöstä järjestää kansainvälinen avunantajien konferenssi yhteistyössä YK:n kanssa Rangoonissa 25. toukokuuta, jotta uhreille annettava apu voidaan yhdistää;
6. kehottaa siksi perustamaan nopeasti YK:n alaisen erityisrahaston, joka voisi auttaa jakamaan apua tehokkaasti maassa;
7. kehottaa Kiinan ja Intian hallituksia käyttämään vaikutusvaltaansa Myanmarin viranomaisiin, jotta Myanmar avattaisiin heti kaikelle mahdolliselle humanitaariselle avulle;
8. korostaa kärsivälle väestölle annettavan avun kiireellisyyttä, koska katastrofialueen sääolot heikkenevät alkavan monsuunin vuoksi aiheuttaen hätää kärsiville henkiinjääneille lisäuhan; pitää tärkeänä, että kärsineille viljelijöille annetaan apua, jonka avulla he voivat istuttaa uuden riisisadon ajoissa lisäkatastrofin välttämiseksi;
9. tukee EU:n, YK:n, yksittäisten maiden ja muiden kansainvälisten järjestöjen ja kansalaisjärjestöjen toimia, joilla pyritään takaamaan pääsy humanitaarisille avustustyöntekijöille, ja korostaa, että ilman Myanmarin viranomaisten täyttä yhteistyötä on olemassa huomattava vielä suuremman tragedian vaara; panee toivonsa YK:n pääsihteerin Ban Ki-moonin tulevaan matkaan hänen saatuaan kutsun neuvottelemaan Myanmarin viranomaisten kanssa; kehottaa YK:n pääsihteerää käyttämään vaikutusvaltaansa Myanmarin viranomaisiin, jotta Myanmar avattaisiin heti kaikelle mahdolliselle humanitaariselle avulle;
10. katsoo, että jos Myanmarin viranomaiset edelleen estävät avun toimittamista hädänalaisille, viranomaiset tulee asettaa Kansainvälisessä rikostuomioistuimessa vastuuseen ihmisyyttä vastaan tehdyistä rikoksista; kehottaa EU:n jäsenvaltiota vaatimaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa, jolla asia siirretään Kansainvälisen rikostuomioistuimen syyttäjälle tutkintaa ja syytteeseen asettamista varten;
11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, EU:n Myanmarin-erityisedustajalle, Myanmarin valtion rauhan ja kehityksen neuvostolle, ASEANin ja ASEMIn jäsenvaltioiden hallituksille, ASEANin parlamenttien väliselle Myanmar-kokoukselle, Aung San Suu Kyyille, NLD:lle, YK:n pääsihteerille, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle sekä Myanmarin ihmisoikeuksia seuraavalle YK:n erityisedustajalle.